

Lempelse, som nødvendig. Jeg skal derfor tillade mig at stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse, naar vi kommer saa langt, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister ikke paa staaende Fod vil kunne give os de forskellige Oplysninger. Forsaavidt man ikke vil nedsætte et saadant Udvalg, vil vi ikke være i Stand til at stemme for dette Lovforslag, der saa stærkt udvider Adgangen til Dispensation, at det i Virkeligheden ophæver selve Overførelsen af Loven.

Piper: I nøje Tilslutning til, hvad der er sket for den øvrige danske Lovgivnings Vedkommende, foreslaas jo ogsaa de her omhandlede Love overført til de sønderjydske Landsdele, og dette har selvfølgelig mit Partis Tilslutning. De faa Afgivelser, der i Lovforslaget er foretagne fra Loven om Afløsning af Len, Stamhuse og Fideikommissgodser, er ret selvfølgelige, og naar det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, nævnte, at den Ekstrabeskatning, der fastsættes i Lovens § 11, ifølge dette Lovforslag ikke bringes til Anvendelse i de sønderjydske Landsdele, maa det vist bero paa en Misforstaaelse af det ærede Medlem, idet det nævnte Skattepaalæg ikke omhandles i Lovens § 11, 1ste Stykke, men i § 11, 2det Stykke. Her foretages kun en simpel Udskydelse af den Frist, som gives vedkommende Lensbesidder, og det er ganske naturligt, da vi allerede er kommet et Stykke ind i Aaret 1921.

Den eneste virkelige Afgivelse findes i § 2, Punkt 3, men det er heller ikke noget nyt, at vi fastsætter enkelte Afgivelser i de Love, vi udvider til Sønderjylland, Afgivelser, som foranlediges af de særlige Forhold dernede.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne fuldstændig slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og anbefale det til Vedtagelse uforandret.

Jeppesen: Det foreliggende Lovforslag, hvorefter Lensloven udvides til at omfatte de sønderjydske Landsdele, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til hurtig og velvillig Fremme. Bestemmelsen i § 2, sidste Stykke, betragter jeg som en rent praktisk Foranstaltning, begrundet i de særlige Forhold, der hersker i de sønderjydske Landsdele, og jeg vil

gøre opmærksom paa, at den Bemyndigelse, som i dette Stykke bliver givet Justitsministeren, maa han dele med de faste Medlemmer af Lensnævnet, idet der staar: „efter Indstilling fra de faste Medlemmer af Lensnævnet“. Jeg vil betragte det som naturligt at opfatte denne Bestemmelse paa den Maade, at det er efter *enstemmig* Indstilling fra de faste Medlemmer af Nævnet; det er som bekendt kun 3 Medlemmer af Lensnævnet, der kan betegnes som faste. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at besvare det Spørgsmaal, om han omfatter Regelen paa samme Maade, at det altsaa er efter *enstemmig* Indstilling fra de faste Medlemmer, at denne Bestemmelse bringes i Anvendelse.

Justitsministeren (Rytter): Grunden til Fremsættelsen af Lovforslaget er jo den, at vi gerne vil have de paagældende Regler, udvidet til at gælde i Sønderjylland. Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) var bange for den Bemyndigelse, som man her vilde give Ministeren, idet det i Virkeligheden var Justitsministeren, der kom til at bestemme Lovens Indhold. Det synes jeg dog ikke. Det er jo almindeligt, at Rigsdagen, naar den udarbejder en Lov, giver vedkommende Minister en Dispensationsbeføjelse, og det er i Virkeligheden kun det, man gør her. Da jeg imidlertid ogsaa mente, det var en stor Magt at lægge i Ministerens Haand, blev der tilføjet: „efter Indstilling fra de faste Medlemmer af Lensnævnet“. Derved bliver Ministerens Magt meget begrænset, og Rigsdagen faar ogsaa med Sagen at gøre. Rigsdagen har valgt de to af de faste Medlemmer, og de faste Medlemmer skal altsaa ikke blot høres, men der skal foreligge en positiv Indstilling fra dem.

Hvad angaar den ærede sidste Talers Udtalelse om, at Indstillingen skulde være *enstemmig*, skal jeg i og for sig ikke have noget imod dette, men jeg maa sige, at jeg er gaaet ud fra — og det er vist det, der ligger i Lovforslagets Ord —, at „efter Indstilling“ af nogle Personer efter sædvanlig Sprogbrug betyder „efter Indstilling af Majoriteten“. Jeg vilde ganske vist være ked af, om der kom til at staa to mod een, men det vilde der ikke være noget at gøre ved. Jeg synes ogsaa, det ærede Medlems Krav vilde være noget